

nemlig ser hen til den Kamp, som vore Skibe kunne komme til at bestaa, hvorved de ville kunne komme til at udføre hurtige og voldsomme Bevægelser i snevre Farvande, omgivne af skjulte Grunde, maaske det betragtes som absolut nødvendigt, at den Mand, der kommanderer et Skib, er assisteret af et temmelig talrigt og dygtigt Befalingspersonale. Som Følge deraf forekom det mig, at den hele Besætning af Officerer, som var fastsat i de Bemandsregulativer, der ledsagede det forrige Lovforslag, var temmelig ringe; men dertil kom, at det den Gang var Tanken, at besætte en større Del af Pladserne, end jeg nu tror gjærligt, med Reserverofficerer. Naagtet jeg paa ingen Maade misfjender Betydningen af Reserverofficersinstitutionen, men haaber, at Reserverofficererne, naar de faae den mere fyldige Uddannelse, som her er foreslaaet, og som er i Overensstemmelse med de Forslag, der vare fremsatte i den indkomne Betænkning, i mange Tilfælde ville kunne gjøre god Fyldest, maa jeg paa den anden Side bestemt paaftaa, at man ikke nu tør vente at kunne bruge dem i nogen stor Udstrækning. Det maa nemlig erindres, at den militære Uddannelse, som de paagjældende Personer have faaet, efter nogen Tids Forløb vistnok vil have tabt sig en hel Del, hvortil navnlig kommer den meget væsentlige Omstændighed, at man ved en pludselig udbrydende Krig aldeles ikke er sikker paa i Virkeligheden at kunne faae disse Personer til Tjeneste — og dette vil ikke mindst gjælde om de dygtigste af dem — idet der er overveiende Sandsynlighed for, at de fleste af dem ville være i ubenyttet Fart. — Med Hensyn til Artilleriunderofficererne skal jeg bemærke, at det, naar man ser hen til Bestaaenheden af det Skibs, der nu føres ombord i Skibene, er absolut nødvendigt, at alle de mere betydelige Poster ved saadanne Kanoner ere i Hænderne paa Folk, som have en langt større Uddannelse end den, man kan give Reserveroverkonstablerne, naar man da ikke skulde forlænge disse Folks Uddannelsesetid langt ud over den Grænse, som maa anses for at være passende for de andre Klasser af Befalingsmænd. Der er derfor, som bemærket, i dette Lovforslag opført et ikke ganske ringe større Antal Befalingsmænd, navnlig af Artilleriunderofficerer, end i det forrige. Der er ogsaa andet Personale, hvis Antal det maa anses for absolut nødvendigt noget at forhøje. Dette gjælder saaledes om Maskinister, af hvilke der i det forrige Lovforslag var bibeholdt det samme Antal, som der haves efter den nu bestaaende Ordning; men det er bekendt, at Størrelsen og Kræfter af Maskinerne ombord i Skibene siden den Tid, da denne Ordning blev vedtagen, er tiltagen i en overordentlig Grad. Maskinerne ere ogsaa i det Hele blevene mere sammensatte, hvorfor det er ganske nødvendigt, at man, naar man skal kunne regne paa, at et Skib hurtig skal kunne bringes imod Sjænden, maa have Maskinister, der ere bekendte

med dem. Endvidere er ogsaa det Antal af faste Fyrbødere, som vi have, aabentbart altfor ringe til Krigstjeneste, ja endog for ringe til Fredstjeneste; der har været Tilfælde, hvori det endog let har kunnet medføre Skibes Forlis, at Fyrbøderne have været saa uopvede og søsluge, at de ikke have kunnet faae Dampen op. Jeg har derfor ogsaa anset det for nødvendigt at forøge Antallet af Maskinister lidt og Antallet af Fyrbødere temmelig betydeligt. — Naar imidlertid Flaadens Rammer blive udvidede omtrent i den Grad, som jeg anser det for nødvendigt, har jeg troet at kunne gjøre en Indrømmelse lige over for et Ønske, som vist nok temmelig stærkt næres her i Thinget, nemlig Ønsket om at kunne lade Gjenindkaldelser faa godt som bortfalde. De Herrer vide, at der for Diebliffet ikke finder Gjenindkaldelser Sted, naagtet det efter den nuværende Lov ikke er forment Ministeriet at kunne lade saadanne ske. I det Lovforslag, som tidligere forelaa, var der paaregnet en Gjenindkaldelse af det 2det Aars Mandskab, og dernæst var der endvidere paaregnet en Indkaldelse til 14 Dages Ovelse af den 4de Aargangs Mandskab. Jeg tror, under den Forudsætning, jeg nævnte, at man vil kunne lade den egentlige Uddannelse afslutte med det 1ste Aar, og at Gjenindkaldelse kan indskrænkes til en kort Mønstring kun paa 14 Dage af den 3die Aargangs Mandskab. — I de Betænkninger, som indkom fra det for 2 Aar siden nedsatte Udvalg, var det foreslaaet, at Ovelsen skulde foretages paa den Maade, at Flaaden skulde deles i 3 Divisioner, og at hver af disse skulde ud i et Aar; men jeg har ikke kunnet komme til Erkjendelse af, at dette vilde være en heldig Ordning. For det Første skal jeg nævne, at den vilde være unødvendig dyr, hvad der dog er en Betragtning, som ogsaa turde have Noget for sig, og dernæst har en saadan Ordning den efter min Mening betydelige Feil, at man derved vilde tage aldeles det samme Hensyn til gamle og som Krigsskibe høist ubetydelige Skibe som til de nyeste Skibe. Naar man endvidere gaar nærmere ind paa Konsekventerne af dette Forslag, vil man se, at der paa mange andre Maader vil stille sig Banstikigheder i Veien for at gjennemføre det. Den Uddannelsesplan, jeg har tænkt mig som den hensigtsmæssigste, slutter sig nøie til den, der har været i Virksomhed i de sidste Aar, og som jeg ligeledes har foreslaaet for i Aar. Jeg har tænkt mig, at der om Foraaret, efter at Mandskabet har gennemgaaet 2 Maaneders Skole i Land, skulde udbruges en Exercerregat, et Kadetfisk, og af Stationsfiske eet til Island, eet ved Sjællands Bestikst og et lille i Farvandet omkring Kjøbenhavn. Det Mandskab, der har været paa disse Skibe saa vel som det, der har deltaget i Transporter o. s. v., skulde dernæst efter i Reglen 3 Maaneders Logt gaa ombord paa en Eskadre, bestaaende af 3 Pantserfiske,